

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Freiberta a soudkyň JUDr. Heleny Karetové a Mgr. Alice Žáčkové ve věci

žalobců: **a) R. O.**, narozený dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx – xxx xxx
b) Ing. T. K., narozený dne xxx
bytem xxx xxx xxx, xxx xxx, Slovenská republika
oba zastoupení advokátem Mgr. Danielelem Grimmem
sídlem Bozděchova 567/8, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovaným: **1) L. P.**, narozená dne xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx – xxx
2) P. P., narozená dne xxx
bytem xxx xxx, xxx, xxx, Nizozemsko
obě zastoupeny advokátkou Mgr. Veronikou Sehnalovou Kostkovou
sídlem Nové náměstí 1370/17, 104 00 Praha 10

o zaplacení 165 019 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaných proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 21. března 2023, č. j. 28 C 300/2020-341,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se** ve výrocích I., II. a III. **potvrzuje**.
- II. Výrok IV. o nákladech řízení **se mění** jen tak, že žalovaná č. 1 a žalovaná č. 2 **jsou povinny** zaplatit společně a nerozdílně žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 167 859,57 Kč; jinak **se potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

III. Žalovaná č. 1 a žalovaná č. 2 **jsou povinny** zaplatit společně a nerozdílně žalobcům na náhradě nákladů odvolacího a dovolacího řízení částku ve výši 45 058,28 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Daniela Grimma, advokáta.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované č. 1 zaplatit žalobcům částku 82 509,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 82 509,50 Kč od 15. 8. 2019 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), a žalované č. 2 zaplatit žalobcům částku 82 509,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 82 509,50 Kč od 1. 9. 2019 do zaplacení, opět do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.). Obě žalované pak prvostupňový soud shledal společně a nerozdílně povinnými zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 10 náklady řízení ve výši 9 539,26 Kč (výrok III.) a žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 211 703 Kč k rukám Mgr. Daniela Grimma, advokáta (výrok IV.), v obou případech do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Soud I. stupně tak rozhodl ve spojeném řízení, v němž se žalobci domáhali po každé ze žalovaných zaplacení částky 82 509,50 Kč s příslušenstvím z titulu slevy z kupní ceny s odůvodněním, že dne 27. 7. 2017 s žalovanými uzavřeli kupní smlouvu, na jejímž základě nabyli žalobci každý v rozsahu id. ½ vlastnické právo k pozemkům parc. č. xxx, jehož součástí byla stavba č. p. xxx, parc. č. xxx a parc. č. xxx, vše v k. ú. xxx a obci xxx. Žalovaným bylo při kontraktaci známo, že žalobci předmětné nemovitosti kupují za účelem výstavby rodinných domů, a ubezpečovaly žalobce, že pozemky jsou pro tento účel vhodné. Kupní smlouvou ze dne 28. 3. 2018 pak žalobci předmětné pozemky dále prodali třetím osobám, jež následně žalobce informovaly, že se pod povrchem pozemku, v místě zamýšlených základů domu, nachází značné množství odpadu ze starých cihel apod. („černá skládka“). Zemina, na níž bylo možné založit rodinný dům, se nacházela až v hloubce 2,7 metru. Tyto třetí osoby tak u žalobců uplatnily nárok na slevu z kupní ceny ve výši 165 019 Kč, odpovídající nákladům vynaloženým na sanaci pozemku.
3. Po skutkové stránce vyšel soud I. stupně zejména ze zjištění, že mezi žalobci jako kupujícími a žalovanými jako prodávajícími byla dne 27. 7. 2017 uzavřena kupní smlouva ohledně uvedených pozemků, tj. včetně pozemku parc. č. xxx vedeného v katastru jako trvalý travní porost. Všechny pozemky pak byly inzerovány jako vhodné pro budoucí výstavbu rodinných domů. Při zahájení stavebních prací však bylo na předmětném pozemku zjištěno, že pod povrchem se nachází navážka, sut' a skládka. „Škvára“ nebo skládka se podle Ing. Ř. nacházela až do hloubky 3 metrů a musela být vykopána v rozsahu základové desky, tedy asi „půl domu“, tj. 10 m x 8 m. Kopat bylo nutné až na jílový podklad, poté skládku odvézt, zhutnit díru a teprve až pak začít dělat základy domu. Náklady vzniklé v souvislosti s těmito sanačními pracemi činily 165 019 Kč včetně DPH zaplatili manželé S., na něž žalobci kupní smlouvou ze dne 28. 3. 2018 vlastnické právo k pozemku parc. č. xxx předtím převedli. Žalobci tuto částku manželům dle potvrzení ze dne 16. 10. 2020 uhradili.
4. Po právní stránce soud prvního stupně věc posoudil podle § 1921 odst. 2, § 1923 ve spojení s § 2099 odst. 1, § 2103, § 2106 odst. 1 a § 2112 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník („o. z.“), a uzavřel, že částka 165 019 Kč je coby sleva z kupní ceny důvodná i přiměřená, což potvrdili i svědci Bc. J., Ing. Ř. a R. W. jakožto odborníci v dané oblasti.
5. O povinnosti nahradit náklady vzniklé České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 10 bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o. s. ř., přičemž tyto náklady sestávaly ze zbývající nezaplacené výše odměny znalce Stanislava Lupieňského ve výši 4 528,69 Kč (ze zálohy zaplacené žalovanou č. 1 byla vyplacena toliko částka 10 000 Kč) a svědečného svědků Bc. A. J. ve výši 2 213,57 Kč a Ing. J. Ř. ve výši 1 859 Kč společně s cestovným Ing. J. Ř. ve výši 938 Kč.
6. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem pak rozhodl soud I. stupně podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobcům, kteří byli v řízení plně úspěšní, nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 211 703 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „a. t.“), za celkových 21 úkonů právní služby, včetně náhrady hotových výdajů ve smyslu § 13 odst. 4 a. t. ve výši 6 300 Kč, cestovného ve výši 2 022 Kč a náhrady promeškaného času ve výši 3 000 Kč, stejně jako z uhrazeného soudního poplatku v celkové výši 3 302 Kč.

7. Proti prvostupňovému rozsudku v celém jeho rozsahu podaly žalované odvolání, v němž navrhly změnit napadený rozsudek tak, že se žaloba zamítá, přičemž namítly, že žalobci dostatečně neprokázali tvrzený výskyt skryté vady na předmětných pozemcích, jakož ani vynaložení žalované sanační částky, neboť nebyl doložen žádný stavební deník, doklad o ekologické likvidaci údajné skryté vady a ani faktura vztahující se k vyúčtovaným vícepracím. Nebylo tak prokazatelně zjištěno, kolik bylo za odstranění údajných vad skutečně účtováno, ani jakým konkrétním způsobem odstranění proběhlo. Ze znaleckého posudku navíc plyne, že z doloženého „Stavebně konstrukčního řešení“ při výstavbě postupováno nebylo. Předložená fotodokumentace byla nedostatečná i pro znalce Ing. Lupieňského, který v dané věci zpracoval znalecký posudek. Žalobci navrhli prvostupňový rozsudek potvrdit a uvedli, že absence fakturace za vícepráce byla zapříčiněna etapovým vedením výstavby rodinného domu. Hovoří-li pak znalecký posudek o tom, že není možné určit rozsah skryté vady, je tomu tak proto, že na předmětném pozemku již stojí rodinný dům, pročež nebyl bagrován a prozkoumáván pozemek celý, ale jen část nezbytná k zajištění základů domu.
8. Odvolací soud následně rozsudkem ze dne 13. 9. 2023, č. j. 19 Co 193/2023-378, změnil výrok I. rozsudku soudu I. stupně tak, že žalobu co do částky 75 634,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 75 634,50 Kč od 15. 8. 2019 do zaplacení zamítl, jinak tento výrok potvrdil (výrok I. rozsudku odvolacího soudu). Stejně tak byl změněn výrok II. prvostupňového rozsudku tím způsobem, že žaloba se co do částky 75 634,50 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 75 634,50 Kč od 1. 9. 2019 do zaplacení zamítá, jinak se v tomto výroku opět potvrzuje (výrok II.). Výroky III. až V. rozhodl také odvolací soud o nákladech řízení před soudy obou stupňů. Své rozhodnutí odůvodnil především tak, že předmětem kupní smlouvy uzavřené mezi účastníky byly pozemky o celkové výměře 4 807 m² a jejich kupní cena činila 1 650 000 Kč, aniž by však současně byla smluvně rozlišena kupní cena jednotlivých pozemků podle jejich určení. U každého z pozemků (popřípadě každé z následně rozdělených parcel) tak bylo možno vycházet pouze z kupní ceny za 1 m² ve výši 343,25 Kč. Protože však předmětná vada byla v prvostupňovém řízení zjištěna a prokázána pouze na části pozemku parc. č. xxx o velikosti 80 m², limitem kupní ceny není částka 1 650 000 Kč (tedy cena celého předmětu koupě), ale toliko 27 460 Kč. Vzhledem k povaze a rozsahu vady, charakteru vady a nákladům na odstranění vady pak odvolací soud považoval za přiměřenou slevu ve výši 50 % z kupní ceny pozemku, tedy celkem částku 13 730 Kč.
9. Nejvyšší soud k dovolání žalobců rozsudkem ze dne 2. 10. 2024, č. j. 23 Cdo 201/2024-394, citovaný rozsudek soudu odvolacího zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Své rozhodnutí odůvodnil dovolací soud zejména tím, že vyšel-li soud odvolací při určení limitu pro výši slevy z tzv. jednotkové ceny pouze za vybranou část pozemku, neodpovídá takový závěr dosavadním zjištěním soudu a nevychází z pravidel výkladu právního jednání. Výše slevy z ceny závisí především na povaze a rozsahu vad vzhledem k ceně, na snížení funkčních vlastností věci a příp. její estetické hodnoty. Při jejím určení je nutné přihlížet k tomu, jak se vytčená vada projevuje při užívání věci, jak vady omezují či komplikují užívání věci, popř. snižují životnost věci, k dalšímu možnému způsobu a rozsahu užívání věci, k ceně nutných oprav věci (přičemž slevu obvykle nelze ztotožnit pouze s náklady spojenými s odstraněním vad či s hodnotou všech nákladů, které se sám kupující rozhodl vynaložit na odstranění vady) a jiným obdobným hlediskům, přičemž prostřednictvím slevy by měla být vytvořena situace blízká stavu, kdy by bylo plněno bez vad. Přiměřená sleva z kupní ceny proto musí odpovídat takové výši, která v konkrétních poměrech dané věci bude odpovídající míře narušení ekvivalence vzájemných plnění a bude způsobila toto narušení vyrovnat (prostřednictvím snížení ceny). Naopak určení slevy z kupní ceny pouze prostým

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

určením rozdílu hodnoty věci bez vady a hodnoty dodané věci vadné, či určením částky odpovídající výši nákladů na opravu vadné věci bez dalšího (bez zohlednění dalších konkrétních okolností věci) takovým požadavkům nedostojí. Nadále tedy bude nutné se zabývat otázkou, jak nejlépe napravit narušenou ekvivalenci plnění mezi smluvními stranami, přičemž v dovolacím řízení nebyl zpochybněn závěr soudů, že skládka, navážka a sut' jsou vadou prodávané nemovitě věci a že z toho důvodu žalobcům právo na přiměřenou slevu z kupní ceny vzniklo.

10. Po zjištění, že odvolání je přípustné (*a contrario* § 202 o. s. ř.), bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal odvolací soud ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalovaných není opodstatněné.
11. Vázán právním názorem dovolacího soudu dospěl soud odvolací k závěru, že limitovat výši slevy z kupní ceny hodnotou vadného pozemku určenou podle poměru jeho výměry k rozloze a hodnotě celého žalobci zakoupeného pozemku před rozparcelováním, není v předmětné věci na místě. Omezení kupní ceny pozemku parc. č. xxx a odvislé slevy z této ceny na hodnotu tolika 80 m² pozemku, jehož původní (tj. před rozparcelováním) výměra činila 4 807 m², by v projednávaném případě bránilo prosazení zásady ekvivalence vzájemného plnění smluvních stran zdůrazněné dovolacím soudem jak v samotném kasačním rozhodnutí, tak v řadě tamtéž citovaných dřívějších rozhodnutí dovolací instance. Práva z vadného plnění v podobě slevy z kupní ceny jsou v projednávané věci žalobci uplatňována ve vztahu ke koupi celé skupiny pozemků, jež byly předmětem kupní smlouvy ze dne 27. 7. 2017 uzavřené mezi žalobci a žalovanými, tj. st. parc. č. xxx o výměře 104 m², parc. č. xxx o výměře 3 648 m², parc. č. xxx o výměře 836 m² a parc. č. xxx o výměře 219 m², vše zapsáno na LV č. xxx pro katastrální území xxx. Kupní cena za tyto pozemky byla mezi smluvními stranami ujednána souhrnně ve výši 1 650 000 Kč (jak plyne článku III. kupní smlouvy, č. l. 91 p. v. spisu). Stanovováním jiného limitu než kupní ceny za celou koupenou skupinu pozemků by tedy mohlo docházet ke zjevně nespravedlivému znevýhodňování žalobců, neboť ti by v případě vady vážnoucí na jakémkoli z posléze rozdělených pozemků byli ve svých právech z vadného plnění vždy vázáni omezenou dílčí cenou daného vadného pozemku, jež sice po zohlednění tržních a dalších ekonomických faktorů může být vyšší, než jaká by byla při jednotkovém přepočtu dané výměry dílčího pozemku a kupní ceny 1 650 000 Kč, nicméně stále by mohla narážet na limity takto územně ohraničeného rozsahu, což by se přičilo zjevně vůli žalobců a žalovaných, kteří v kupní smlouvě výslovně vyjádřili vůli ohodnotit prodávané pozemky jako celek, nikoli jim přiřazovat jednotlivé ceny a hodnoty. Odvolací soud proto uzavírá, že dále věc posuzoval bez použití původně zvolené limitační optiky, a jediným ohraničení slevy z kupní ceny tak v tomto ohledu zůstala částka 1 650 000 Kč.
12. Vzhledem k tomu, že již v předchozím rozsudku č. j. 19 Co 193/2023-378 odvolací soud konstatoval, že se ohledně existence vady na pozemku parc. č. xxx v podobě skládky a navážky suti s popelem, představujícími nevhodné podloží pro stavbu rodinného domu, jež nebyla zpochybněna ani před soudem dovolacím (srov. odstavec 18 rozsudku č. j. 23 Cdo 201/2024-394), může plně ztotožnit s dostatečnými a správnými skutkovými zjištěními soudu prvostupňového, pročez také na rozsudek soudu prvního stupně v této souvislosti pro stručnost jen odkazuje (tj. především na jeho odstavce 41, 51, 63, 65, 69, 70, 71 a 72), zbývalo zabývat se opět podrobněji již jen samotnou přiměřeností navržené slevy z kupní ceny ve smyslu § 2106 odst. 1 písm. c) o. z., jež tedy po korekci učiněné dovolacím soudem měla především za cíl nastolit situaci blízkou se stavu, v němž by bylo plněno bez vad (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. 32 Odo 956/2002*), respektive zpětně vyvážit vzájemná plnění smluvních stran (viz shora).
13. Soud I. stupně přitom přistoupil k určení výše nároku žalobců podle § 136 o. s. ř. a za slevu přiměřenou okolnostem případu považoval právě částku zaplacenou za sanaci pozemku (tj. odvezení navážky a zhutnění vzniklého výkopu zalitím betonem), již nejprve museli uhradit pozdější nabyvatelé pozemku a stavebníci (manželé S.) a již se tito posléze úspěšně domohli po žalobcích. K aplikaci § 136 o. s. ř. pak prvostupňový soud přistoupil teprve potom, co se řádně Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

pokusil nechat ohledně výše slevy z kupní ceny vypracovat znalecký posudek (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 3. 2016, sp. zn. 23 Cdo 5234/2015*). Znalec Ing. Lupieński však takovému zpětné ocenění označil ve svém posudku č. 320/2022 za neproveditelné (pozemek byl sanován a již na něm stojí rodinný dům, viz také geometrický plán pro vyznačení obvodu budovy ze dne 24. 1. 2020), protože absenci příslušného znaleckého zkoumání nelze v projednávané věci ani podle odvolacího soudu klást k tíži té či oné z procesních stran. Stejně tak si je odvolací soud vědom toho, že slevu z kupní ceny obvykle nelze bez dalšího ztotožnit pouze s náklady spojenými s odstraněním vad kupované věci (jak uvádí dovolací soud mimo jiné v odstavci 22 svého rozsudku), nicméně již několikrát zmiňovaná zásada ekvivalence vzájemných plnění a snaha o nastolení stavu, v němž bylo plněno bez vad, současně takovýto postup nevylučuje a v určitých případech může zpětné snížení kupní ceny o náklady vydané za opravu koupené věci bez dalšího být efektivním i přiměřeným uplatněním práv z vadného plnění (*srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2022, sp. zn. 33 Cdo 663/2022*). Právě takovýto postup se pak jeví být adekvátním rovněž v předmětné věci, neboť okolnosti případu zahrnutí jiných faktorů do určení výše slevy nevyžadují. Sami žalobci žádají nahradit toliko tvrzené zaplacené náklady a ani strana žalovaná žádné moderační prvky vztahující se k výši slevy neuváděla (neboť brojila „toliko“ proti slevě jako takové, tj. co do samotného základu nároku, viz níže). Také podle odvolacího soudu proto sleva z kupní ceny rovnající se nákladům za sanaci vadného pozemku může v projednávané věci naplnit zmiňovaný požadavek přiměřenosti a proporcionálně napravit vzniklou nerovnost ve vzájemném smluvním plnění účastníků.

14. Dále tedy bylo nutné posoudit, zda žalobci v nezbytné míře prokázali tvrzenou výši a účelnost nákladů vynaložených za sanaci pozemku. Za stěžejní důkaz přitom v této souvislosti sloužila cenová nabídka a kalkulace sanace ze dne 3. 5. 2019, vypracovaná společností Altabix s. r. o. Celková cena 165 019 Kč včetně DPH zde zahrnuje položky (ve zjednodušeném znění) hloubení jam, vodorovného přemístění výkopku, násypu kameniva včetně zhutnění, výztuže základů desek ze svařovaných sítí a pásů z betonářské oceli, položení základů z betonu železového a základové zdi z tvárnic ze ztraceného bednění, odvodnění základové spáry a odvozu materiálu. Současně se jedná o položky odpovídající stavu a zápisům ve stavebním deníku rodinného domu, podle nichž dne 8. 4. 2019 při výkopu základových pásů okolní nesoudržný terén neustále padal do již vykopaných pásů, protože musely proběhnout práce na bagrování a svahování nesoudržné vrstvy terénu (zápisy ze dne 9. 4., 10. 4. a 11. 4. 2019), následný závoz vybagrované jámy kamenivem a průběžné hutnění (zápisy ze dne 12. 4. a 15. 4. 2019), montáž ztraceného bednění, ocelové výztuže a následná betonáž základových pásů (zápisy od 16. 4. do 20. 4. 2019), stejně jako práce na návozech pod základovou desku, hutnění násypu, montáž ležaté kanalizace, montáž výztuže a betonáž základové desky (zápisy od 23. 4. do 25. 4. 2019). Rovněž odvolací soud tedy považuje tyto práce za uskutečněné, nezbytné a účelné, přičemž žalované v odvolání ani nesporeovaly výši uvedených jednotlivých položek, nýbrž toliko popíraly nedostatečné prokázání vynaložených nákladů jako takových. K takovéto argumentaci se odvolací soud ve shodě se soudem prvostupňovým nepřiklonil, neboť vada pozemku byla ve věci jednoznačně prokázána (viz shora) a pochybovat o důvodnosti provedení prací uvedených v sanační kalkulaci ze dne 3. 5. 2019 není důvod.
15. Právní (nikoli znaleckou) otázku posouzení přiměřenosti slevy ze sjednané kupní ceny (*srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 3. 2006, sp. zn. 33 Odo 557/2004*) si tedy soud I. stupně vyhodnotil správně, zohlednil přitom všechny významné skutečnosti a skutkový stav ve věci zjistil vzhledem k okolnostem v maximální možné míře. Vzhledem k tomu, že žádné relevantní pochybení soud odvolací neshledal ani ve vztahu k výroku III., napadený rozsudek v tomto rozsahu coby věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
16. Výrok IV. o nákladech řízení mezi účastníky odvolací soud korigoval pouze tak, že žalobcům nepřiznal náhradu za písemná podání učiněná v řízení sp. zn. 28 C 300/2020 ve dnech 4. 11. 2021 a 20. 9. 2022, jakož ani za písemná podání učiněná v řízení sp. zn. 28 C 60/2020 ve dnech 17. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.

2021 a 20. 9. 2022, neboť se jednalo toliko o vyjádření učiněná na výzvu soudu reagující na nekompletní či jinak vadná žalobní tvrzení a související důkazní návrhy; náhrada nebyla přiznána rovněž za podání ze dne 8. 12. 2021, neboť se jednalo toliko o vyjádření procesní povahy týkající se prováděného dokazování. Výše přiznané náhrady tak odpovídá nákladům vynaloženým žalobci za zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení § 12 odst. 4 a. t. z tarifní hodnoty ve výši 82 509,50 Kč za 9 úkonů právní služby poskytnutých v řízení sp. zn. 28 C 300/2020 do spojení řízení (tj. ve fázi řízení o nároku ve vztahu pouze k žalované č. 1), a to vždy v částce 7 072 Kč, celkově tedy 63 648 Kč, včetně náhrady 21% DPH ve výši 13 366 Kč. Obdobně náleží advokátovi náhrada ve smyslu shora citovaných ustanovení a. t. za 5 úkonů právní služby poskytnutých v řízení vedeném původně u Okresního soudu v Ostravě a následně u soudu prvního stupně pod sp. zn. 28 C 60/2022, a to opět z tarifní hodnoty ve výši 82 509,50 Kč, tj. po 7 072 Kč za jeden úkon právní služby, celkově tedy 35 360 Kč, včetně náhrady 21% DPH ve výši 7 426 Kč. Dále právnímu zástupci žalobců náleží náhrada ve smyslu shora citovaných ustanovení a. t. z tarifní hodnoty ve výši 165 019 Kč, a to za 2 úkony právní služby poskytnuté v řízení sp. zn. 28 C 300/2020 po spojení řízení (tj. již ve fázi o nároku vůči oběma žalovaným), a to za účast na jednání před soudem prvního stupně dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. dne 8. 11. 2022 a sepis závěrečného návrhu ve věci dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 4. 1. 2023. Celkově tedy žalobcům v této fázi náleží 24 768 Kč, včetně náhrady 21% DPH ve výši 5 201 Kč. Za vykonaných 16 úkonů právní služby náleží advokátovi v neposlední řadě také 16 paušálních náhrad výdajů ve výši 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., dohromady tedy 7 200 Kč, opět včetně náhrady 21% DPH ve výši 1 512 Kč. Vzhledem k tomu, že ve zbytku (tj. zejména co do cestovních výloh a souvisejících náhrad, jakož i co do zaplacených soudních poplatků) se odvolací soud již bez výhrad přiklonil k závěrům soudu prvostupňového, celková výše náhrady nákladů vzniklých žalobcům v řízení v prvním stupni činí 167 859,57 Kč, čemuž také odpovídá měnící (§ 220 odst. 1 o. s. ř.) výrok II. rozsudku odvolacího soudu.

17. O náhradě nákladů odvolacího a dovolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 a § 243g odst. 1 *in fine* o. s. ř. V řízení před soudem odvolacím a dovolacím byli žalobci opět procesně zcela úspěšní, a odvolací soud jim proto přiznal náhradu nákladů ve výši 45 058,28 Kč. Výše náhrady odpovídá nákladům vynaloženým na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 ve spojení § 12 odst. 4 a. t. z tarifní hodnoty ve výši 165 019 Kč, sestávající z částky 12 384 Kč za vyjádření se k odvolání dle § 11 odst. 1 písm. k) a. t. ze dne 29. 6. 2023 a z částky 12 384 Kč za podané dovolání dle § 11 odst. 1 písm. k) a. t. ze dne 27. 11. 2023, včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a náhrady 21% DPH v částce 5 390,28 Kč. Součástí náhrady přiznané žalobcům je pak i jimi zaplacený poplatek za dovolání ve výši 14 000 Kč.
18. O lhůtě k plnění odvolací soud rozhodl podle § 160 odst. 1 o. s. ř., když neshledal důvod k jejímu prodloužení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 26. února 2025

Mgr. Pavel Freibert v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. R.